

DIRECTORA
ESTHER VERA

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ,
CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA,
SÍLVIA BARROSO,
GEORGINA FERRI

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CORDOBA

EDICIÓ PAPER
ROSA RODON

EDICIÓ DIGITAL
ISAAC SALVATIERRA

POLÍTICA
MAIOL ROGER

INTERNACIONAL
MARC VIDAL

ECONOMIA
ÀLEX FONT

SOCIETAT
ELENA FREIXA

CULTURA
LAURA SERRA

COMUNICACIÓ
ÀLEX GUTIÉRREZ

ESPORTS
TONI PADILLA

DELEGACIÓ A MADRID
DANI SÁNCHEZ UGART

LENGUA
ALBERT PLA

FOTOGRAFIA
XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA
PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS

CONSELLER DELEGAT
SALVADOR GARCIA RUIZ

DIRECTORA
FINANCERA

FOIX VALDÉ

DIRECTOR DE
MÀRQUETING

ORIOL LLEVAT

DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN

DIRECTOR DE NEGOCI
ORIOL CANALS

DIRECTOR DE
TECNOLOGIA

MARC CAMPRODON

C/ DIPUTACIÓ, 119
08015 BARCELONA.

TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL
SUBSCRIPTOR:
902 281 110

subscriptions@ara.cat

TEXT LEGAL
Edició de premsa periòdica

ARA es reserva tots els
drets sobre el contingut del
diari ARA, els suplementos i

qualsevol producte de
venda conjunta, sense que
es puguin reproduir ni

transmetre a altres mitjans
de comunicació, totalment
o parcialment, sense prèvia

autorització escrita.

Difusió controlada
per l'OJD

FE D'ERRADES

Castells: La nena dels Capgrossos de Mataró que va morir l'any 2006 no era enxaneta, com s'afirmava per error en la pàgina 5 de l'*Ara Diumenge*, sinó que pujava al pis de dosos. Aquell accident, de fet, va impulsar la utilització del casc en tota la canalla, i no només en enxanetes i acotxadors, com fins llavors.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Dues paperetes per a Catalunya

Hi ha tants potencials entrenadors com aficionats al futbol. Segurament, el mateix es pot dir dels dissenyadors de sistemes electorals entre els aficionats a la política. És lògic. De la mateixa manera que l'estratègia de l'entrenador pot ser clau en el resultat d'un partit i tots volem ficar-hi cullelada, és evident que un sistema electoral condiciona profundament la vida política d'un país.

D'altra banda, és ben sabut que Catalunya no disposa d'una llei electoral pròpia perquè els partits, malgrat els diversos intents, mai s'han posat d'acord per aprovar-la. També és lògic. La modificació de les regles electorals afecta directament la seva presència en les institucions i, per tant, des d'un punt de vista partidista, els que ara tenen majoria prefereixen no canviar-les, i els que sí que volen no tenen la força per fer-ho. Pretendre que siguin els mateixos partits els únics decisors de la llei electoral és com demanar als futbolistes que, enmig d'un partit, decideixin democràticament si hi ha fora de joc o no.

Per això, entre els països de més qualitat democràtica, les lleis electorals són el resultat d'un procés que passa el Parlament, ja sigui una comissió mixta formada per ciutadans i polítics que fa una proposta que després serà votada en referèndum (British Columbia, Ontario) o una comissió formada per experts sobre la qual també acabarà decidint la ciutadania (Nova Zelanda). Això, però, no garanteix el canvi (no és fàcil explicar les modificacions a la ciutadania, especialment si els partits no n'estan convençuts).

En aquest diari ja hi ha una llarga llista d'articles que proposen una reforma del sistema electoral, l'últim dels quals el del professor Branchadell (també X. Roig, P. Pugés, J. López). Si fem un resum de les seves propostes podem distingir dos tipus de crítiques i solucions. Les que assenyalen que el sistema actual no és prou proporcional i que, per tant, no compleix amb el *dictum* democràtic d'un ciutadà un vot; i les que es fixen en l'excés pes dels partits en la representació i proposen una via per reduir la distància entre el ciutadà (i el territori) i el polític.

JAUME LÓPEZ

PORTAVEU DE REINICIA CATALUNYA
I PROFESSOR DE CIÈNCIA POLÍTICA (UPF)

Les receptes per superar els dos mals són, esclar, oposades. Els primers demanen un sistema més proporcional, per exemple amb un districte únic, com l'holandès (Branchadell), i els altres acostumen a fixar-se en el sistema anglosaxó de districtes petits amb un únic representant (Roig).

GETTY

El sistema electoral mixt, amb una papereta del districte nacional únic i una altra del territori, pot ser alhora més proporcional i més territorial

És possible combinar-los? Cal dir, d'entrada, que el que proposen en tots dos casos té sentit perquè resulten objectius que hom esperaria d'un bon sistema electoral. De fet, no podem dir que existeixi el millor sistema electoral perquè això dependrà de quin sigui el criteri amb què el jutgem i què prioritzem. Generalment, hi ha tres coses que ens agradaria aconseguir amb un bon sistema electoral: que tothom tingui un pes similar en la determinació de la representació (o, fins i tot, igual); que tot el territori (i les seves necessitats) tingui una adequada representació al Parlament; i que el sistema doni uns resultats que contribueixin a la governabilitat. És obvi que en un país on la població es distribueix de manera tan poc homogènia i amb un sistema pluripartidista, el sistema electoral –sigui quin sigui– no pot aconseguir-ho tot, i en el que ens hem de posar d'acord és en quin balanç fem entre aquestes tres dimensions.

Tanmateix, hi ha bones notícies. Perquè hi ha almenys un sistema que pot augmentar la proporcionalitat del sistema actual i alhora incrementar la representació del territori. És a dir, millorar dues dimensions. Aquest sistema és l'anomenat sistema mixt, que funciona a Alemanya i cap al qual s'encaminen la major part de les reformes electorals al món. Calen dues paperetes, la del districte nacional únic i la del territori. No cal votar el mateix partit en totes dues. Breument: es tracta de determinar la composició del Parlament amb un districte únic per a tot el país en el qual tots els vots valen el mateix. Una vegada sabem quin és el percentatge d'escons que li correspon a cada partit comencem a omplir-los amb els noms dels representants de cada partit que han estat escollits en districtes petits (comarca, o subcomarca) en l'altra papereta. Un cop aquests estiguin assignats s'acabaran d'omplir els escons amb els candidats presentats a la llista nacional. Es garanteix el pes igualitari de tots els ciutadans, el territori està ben representat i s'incrementa la proximitat entre el votant i els polítics. (Més detalls a: "Imaginem un bon sistema electoral", ARA, 19/02/13, i "Anem a les urnes", *Què- quicom*, TV3.)